

ΕΤΟΣ 62ον

2 Φεβρουαρίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 5 (3166)

ΥΠΟΔΕΧΟΜΕΝΟΙ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ ΣΤΟΝ ΝΟΥ, ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΩΜΑ

Ἡ Ὑπαπαντή (ὑποδοχή) τοῦ Χριστοῦ εἶναι μία ἀπό τίς σπουδαιότερες ἐορτές τῆς Ἐκκλησίας μας, μεστή ἀπό νοήματα καί συμβολισμούς. Σύμφωνα μέ τόν Μωσαϊκό νόμο, ἄν τό πρῶτο παιδί πού θά ἔφερνε μία γυναίκα στόν κόσμο ἦταν ἀγόρι, ἔπρεπε νά θεωρεῖται ἀφιερωμένο στόν Κύριο καί οἱ γονεῖς θά πρόσφεραν θυσία πέντε χρυσές δραχμές καί ἓνα χρονιάρικο ἀρνί ἢ ἓνα ζευγάρι τρυγόνια ἢ δύο μικρά περιστέρια ἄν ἦταν φτωχοί. Τά πρωτότοκα ἀρρενα τῶν Ἑβραίων εἶχαν διασωθεῖ στήν Αἴγυπτο, ὅταν ἀγγελιοῦ Κυρίου φόνευσε τά πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων. Ἐπομένως «τά ὄφειλαν» στόν Θεό.

Ὁ δίκαιος Συμεών

Ὁ δίκαιος Συμεών ἦταν πιστός καί εὐλαβής, ἀγαποῦσε πολύ τόν Θεό, γι' αὐτό καί τοῦ εἶχε δοθεῖ ὑπόσχεση ἀπό τόν Θεό ὅτι προτοῦ νά πεθάνει θά ἔβλεπε τόν Μεσσία.

Τό Ἅγιο Πνεῦμα ὑπέδειξε στόν Συμεών νά πάει στόν Ναό τῶν Ἱεροσολύμων κατά τήν ἡμέρα πού ὁ Ἰωσήφ καί ἡ Μαρία πῆγαν ἐκεῖ τό τεσσαρακονθήμερο βρέφος. Στό πρόσωπό του ἀναγνώρισε τόν Σωτήρα τοῦ κόσμου. Κατά τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμά, τά γεροντικά χέρια του ἔλαβαν εἰδική χάρη ἀπό τόν Θεό γιά νά ἀνασηκώσουν τό Θεῖο Βρέφος.

Δόξασε τόν Θεό ὁ Συμεών, ἀφοῦ ἀξιώθηκε νά κρατήσῃ στά χέρια του τόν Χριστό καί τώρα ζητάει τή λύση τῆς ψυχῆς ἀπό τό σῶμα του. Δέν φοβάται τόν θάνατο, τόν περιμένει σάν ἀνακούφιση. Ἀντίθετα τόν ἀποζητάει, γιά νά γίνει κατά τόν Μεγάλο Ἀθανάσιο ὁ πρῶτος κήρυκας τοῦ Χριστοῦ στόν Ἄδη, πρῶν ἀκόμη προλάβουν νά κηρύξουν τόν Χριστό τά σφαγιασθέντα λίγο ἀργότερα βρέφη ἐπί Ἡρώδη.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. β' 22-40)

Ἡ παρουσίαση τοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ στό νάο

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱερουσόλυμα, παραισῆσαι τῷ Κυρίῳ, καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· ὅτι «πᾶν ἄρσεν διανοίγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται», καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζευγὸς τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν. Καὶ ἰδοῦ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ ὃ ὄνομα Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παρακλήσιν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν αὐτῷ κερηματοσιμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἰδῆ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν, καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτούς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτούς Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν Μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοῦ, οὗτος κεῖται εἰς πῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία, ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουήλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἐπτά, ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσαράρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ νηστείας καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὕτη ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν ἑαυτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

Σημεῖο ἀντιλεγόμενον, ἕνας ἐσταυρωμένος Θεός

Ὁ Συμεών πληροφορεῖ τὴν Παναγία ὅτι ὁ Χριστὸς θά εἶναι σημεῖο ἀντιλεγόμενον, θά ἀποτελεῖ αἰτία πτώσης καὶ σωτηρίας πολλῶν. Πράγματι τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ διχοτομεῖ τὴν Ἱστορία καὶ τὰ ἀνθρώπινα πλήθη. Τὴν Ἱστορία σέ ἐποχή πρό καὶ μετὰ Χριστόν καὶ τοὺς ἀνθρώπους σ' ἐκείνους πού θά Τόν πιστέψουν καὶ σ' ἐκείνους πού θά Τόν ἀπορρίψουν. Ἡ παρουσία καὶ μόνο τοῦ Χριστοῦ συνιστᾷ κρίση γιὰ ὅλους μας. Ἡ στάση μας ἀπέναντί Του συνιστᾷ τὴ σωτηρία ἢ τὴν κατάκρισίν μας.

Ἄπευθυνόμενος στὴν Παναγία τῆς δίνει μία εἰδικότερη πληροφορία ὅτι δηλαδή τὴν καρδιά της θά τὴ διαπεράσει ρομφαία, ἐννοώντας προφανῶς τὴν ὀδύνη πού θά δοκιμάσει ὅταν δεῖ τὸν μονογενῆ της νά ἀναρτᾶται στό ξύλο τοῦ Σταυροῦ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Καί ὅταν συμπληρώθωσαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ, σύμφωνα πρὸς τὸν Μωσαϊκὸν νόμον, τὸν ἔφεραν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ τὸν παρουσιάσουν εἰς τὸν Κύριον—ὅπως εἶναι γραμμένον εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ὅτι κάθε ἀρσενικὸν πού ἀνοίγει μήτραν, πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀφιερωμένον εἰς τὸν Κύριον— καὶ νὰ προσφέρουν θυσίαν, σύμφωνα πρὸς ἐκεῖνο πού λέγει ὁ νόμος τοῦ Κυρίου: Ἕνα ζευγὸς τρυγόνια ἢ δύο μικρά περιστέρια. Ὑπῆρχε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἄνθρωπος πού ὠνομάζετο Συμεών, καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο δίκαιος καὶ εὐλαβὴς καὶ ἐπερίμενε τὴν παρηγορίαν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦτο ἐπάνω του. Καὶ τοῦ εἶχε προφητευθῆ ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὅτι δέν θά ἰδῆ θάνατον πρὶν ἰδῆ τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ ἤλθε κατ' ἐμπνευσιν τοῦ Πνεύματος εἰς τὸν ναόν. Καὶ ὅταν οἱ γονεῖς ἔφεραν τὸ παιδί Ἰησοῦν διὰ νὰ ἐκτελέσουν δι' αὐτὸν τὰ ἔθιμα τοῦ νόμου, αὐτὸς τότε τὸ ἐδέχθηκε στὴν ἀγκαλιά του καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν καὶ εἶπε, «Τώρα ἀπολύεις, Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ἐν εἰρήνῃ σύμφωνα μὲ τὸν λόγον σου, διότι εἶδα μὲ τὰ μάτια μου τὴν σωτηρίαν σου πού ετοίμασες δι' ὅλους τοὺς λαοὺς, ἕνα φῶς πού θά εἶναι ἀποκάλυψις διὰ τοὺς ἔθνικους καὶ δόξα διὰ τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ». Καὶ ἐθαύμαζαν ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μητέρα του γιὰ ὅσα ἐλέγοντο γι' αὐτόν. Καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησε καὶ εἶπε εἰς τὴν Μαρίας, τὴν μητέρα του, «Αὐτὸς εἶναι προωρισμένος διὰ τὴν πῶσιν καὶ ἀνύψωσιν πολλῶν μεταξύ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὡς σημεῖον διὰ τὸ ὅποῖον θά ὑπάρχη ἀντιλογία, διὰ νὰ φανερωθῶν αἱ σκέψεις πολλῶν καρδιῶν, καὶ τὴν ἰδικὴν σου ψυχὴν ἐπίσης θά διαπεράσῃ ρομφαία». Ἐκεῖ ἦτο κάποια προφήτις Ἄννα, θυγατέρα τοῦ Φανουήλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσήρ. Ἦτο πολὺ προχωρημένης ἡλικίας, καὶ εἶχε ζήσει ἐπὶ χρόνια μὲ τὸν ἄνδρα της μετὰ τὸν γάμον της καὶ κατόπιν ὡς χήρα μέχρις ἡλικίας ὀγδόνα τεσσάρων ἑτῶν. Δέν ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὸν ναόν ἀλλὰ ἐλάτρευε τὸν Θεόν μὲ νηστείας καὶ προσευχὰς νύχτα καὶ ἡμέραν. Κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν ὥραν παρουσιάσθηκε καὶ δοξολογοῦσε τὸν Θεόν καὶ μιλοῦσε διὰ τὸ παιδί εἰς ὅλους, ὅσοι ἀνέμεναν λύτρωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὅταν ἔκαναν ὅλα, ὅσα ὠριζε ὁ νόμος τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν τοὺς Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδί ἐμεγάλωνε καὶ ἐδυνάμωνε κατὰ τὸ πνεῦμα ἐπειδὴ ἐγένιζε ἀπὸ σοφίαν καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐπάνω του.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιτζιάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἐκτός ἀπὸ τὸν Συμεὼν ὑπῆρχε στὸν Ναό καὶ μία γυναίκα προφήτιδα, ἐνάρετη χήρα, ἡ Ἄννα, θυγατέρα τοῦ Φανουήλ ἀπὸ τῆ φυλῆ τοῦ Ἀσήρ· καὶ αὐτὴ ἐπίσης δέν ἔπαυε νὰ λατρεύει τὸν Θεὸ νύχτα καὶ ἡμέρα στὶς ἀκολουθίες, νηστεύοντας καὶ ἀγρυπνώντας. Δοξολογοῦσε καὶ αὐτὴ τὸν Θεό, καὶ μιλοῦσε γιὰ τὸ παιδί. Τιμημένα ἀπὸ τὸν Θεὸ γηραιά, ἀξιομίμητα πρότυπα πρὸς μίμηση γιὰ ὅλους τοὺς γέροντες καὶ τίς γερόντισσες τῆς σημερινῆς ἐποχῆς!

2 Φεβρουαρίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ήχος: βαρύς – Έωθινόν: — – Απόστολος: Έβρ. ζ' 7-17 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. β' 22-40.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Φεβρουαρίου, ΙΣΤ' Λουκά (Τελώνου καί Φαρισαίου).

Απόστολος: Β' Τιμ. γ' 10-15 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιη' 10-14.

Νά προσφέρουμε τά παιδιά μας στόν Θεό

Στήν ἀκοιλουθία τοῦ σαραντισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας, προσφέρει ἡ μητέρα τό παιδί στόν Θεό διά τοῦ Ἱερέα καί ἐκείνος μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» καί τήν ἀπόλυση τό ἐπιστρέφει στούς γονεῖς γιά νά τό μεγαλώσουν ὅπως ὁ Θεός θέλει. Δέν ξέρουμε ἂν οἱ γονεῖς ἔχουν ἀντιληφθεῖ ὄντως τή μεγάλη τους εὐθύνη. Συχνά βλέπουμε τά παιδιά νά θέλουν νά ἀγωνιστοῦν πνευματικά, νά θέλουν νά ζήσουν ὅπως ἡ Ἐκκλησία μας θέλει, πιθανόν νά σκέπτονται τόν μοναχισμό καί τήν ἱερωσύνη καί νά ἀντιμετωπίζουν ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια ἀπό τό σπίτι, ἕνα σφοδρό δαιμονικό πόλεμο ἀπό οἰκείου καί συγγενεῖς ἐπιλήσμονες τῆς εὐθύνης πού ἀνέλαβαν. Ἔτσι ἐπαληθεύεται τό εὐαγγελικό λόγιο «ἐχθροί τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοί αὐτοῦ» (Ματθ. 10,36), ἀπό τά χεῖλη τοῦ Ἰδιοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι ὁ λόγος Του, ὁξὺ δίστομο μαχαίρι, φθάνει μέχρι καί στίς πιό στενές ἀνθρώπινες σχέσεις ὅπως αὐτή τοῦ γονιοῦ καί τοῦ τέκνου, τῶν γονέων μεταξύ τους, τῶν συγγενῶν μεταξύ τους κ.λπ.

Πολλοί ἔχουν δοκιμάσει τόν πόλεμο πού κυριολεκτικά «ξεσηκώνει» τό ὄνομα καί μόνο τοῦ Χριστοῦ σέ ἄλλους ἀνθρώπους, ἀκόμη καί στόν ἴδιο τόν ἄνθρωπο, προξενώντας πολλῆς φορές ταραχή στόν παλαιό του ἑαυτό. Ὅμως, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἄς μᾶς ἐμπνέει πάντοτε ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὁ μὲν κόσμος κεῖται «ἐν τῷ πονηρῷ», ἀλλῆ νά εἶμαστε θαρρετοί γιατί Ἐκείνος ἔχει νικήσει τόν κόσμο καί τήν πονηριά του.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

στή βραβευμένη πατερική σειρά ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ, τόμοι 58 ἕως 64.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροσταεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λιευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---